

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, ediții etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 "		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 "		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

NOTE OFICIALE.

Nr. 7120 B. 1930.

Cu adresa dtdo 5 Decembrie a. c. Nr. 11729 Consiliul Central Bisericesc din București ne comunică următoarele:

„Potrivit legii privitoare la recensământul general al populației, promulgată cu Înaltul Decret Regal Nr. 978 din 20 Martie 1930 (Monitorul Oficial Nr. 66 din 21 Martie a. c.) urmează ca la fiecare zece ani să se facă în tot cuprinsul țării o numărătoare generală a populației.

Prima numărătoare se va face în cursul acestui an și anume la sfârșitul lunii Decembrie, în care scop Direcțiunea recensământului a și trimis organelor subalterne instrucțiunile și formularele necesare.

Acest recensământ este nu numai o necesitate națională, ci și îndeplinirea unei obligații pe care și-au luat-o toate țările din lume, inclusiv România, aderând la rezoluția Institutului Internațional de statistică. Ca atare însemnătatea lui este foarte mare mai ales că din felul cum e concepută legea precum și din instrucțiunile ce s'au dat pentru aplicarea ei, nu e vorba numai de starea numerică ci și de situația economică, socială, religioasă, națională etc. a diferitelor grupuri cari compun statul.

Toate aceste necesită însă o deosebită luare aminte la întocmirea recensământului spre a nu se strecura erori menite de a vătăma: fie prestigiul țării în afară fie interesele diferitelor corporațiuni, clase sociale sau instituțiuni culturale religioase și confesionale cari trăesc și se dezvoltă pe pământul țării.

Pentru a se ajunge la scopul urmărit de lege, Biserica ortodoxă română trebuie să ia din vreme măsurile necesare pentru ca pe deoparte organele ei să dea la timpul convenit concursul necesar autorităților însărcinate cu efectuarea recensământului iar pe de altă parte să vegheze ca din punct de vedere confesional să nu se strecoare erori cari să-i micșoreze, pe nedrept, numărul credincioșilor, făcându-se astfel pentru ea o stare de inferioritate, față de alte culte sau religii conlocuitoare în statul Român.

În acest scop este necesar ca din vreme să se atragă atențiunea tuturor protopopilor din acea eparhie asupra următoarelor îndatoriri pe cari le au ca organe administrative ale Bisericii ortodoxe.

1. să se îndemne poporul prin predici ca să

declare datele cerute potrivit dispozițiilor pe cari le vor lua organele însărcinate cu efectuarea recensământului.

2. Fiii Bisericii noastre, creștinii ortodoksi, să-și declare în mod categoric și precis confesiunea și în special să bage de seamă să nu fie trecuți — din eroare — la altă confesiune. Această atențiune deosebită este necesară mai ales în Ardeal, unde numirea de greco-oriental și greco-catolic se poate ușor amesteca. De aceea pentru a se evita confuziunile, credincioșii noștri de pretutindeni trebuie să declare că sunt „ortodox” înscriind ca atare în listele respective pe toți membrii familiei și pe toți cei cu cari locuiesc împreună.

3. Fiecare preot paroh să urmărească cu tot interesul rezultatul operațiilor de recensământ din parohia satul sau comuna lui, consemnându-și în mod precis toate datele. Aceste date se vor trimite prin protopopie, eparhiilor respective care la rândul lor le vor centraliza și trimite în cifre rezumatice Consiliului Central Bisericesc în vederea alcătuirii unei statistice a Bisericii noastre ortodoxe.”

În urmare luând cunoștința de cele de mai sus, dispunem ca fiecare preot să-și însemneze precis numărul credincioșilor ortodoksi, precum și numărul total al locuitorilor comunei, specificându-se — în legătură cu numărul lor — confesiunea căreia aparțin.

Aceste date să se înainteze până la finea acestei luni Prea Onoratelor Oficii protopresbiterale cari la rândul lor le vor înainta — corect întocmite — consiliului eparhial cel mai târziu până la 10 Ianuarie 1931.

Caransebeș, în 9 Decembrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 6961 E/I 1930.

Se atrage atențiunea On. Oficii parohiale, ca în conformitate cu art. 16 și 4 din Noua lege a timbrului și a impozitului pe acte publice din 1927 să înainteze până la 31 Decembrie a. c., declarații scrise la Administrația financiară — a județului, căruia aparțin, — despre bunurile de mână moartă, cari cad sub impozitul echivalent.

Spre acest scop se reînprospătează ordinul Nr. 2378 E 1927 („F. D.” Nr. 36 din 1927), precum și ordinul Nr. 3549 E din 19 Iunie a. c.

Caransebeș în 8 Decembrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Cântarea bisericească și tipicul.

Din sumarele considerațiilor asupra cântării bisericești și a tipicului, putem trage totuși concluziile cele mai fericite pentru aceste două cardinale elemente ale cultului nostru religios. În ce privește cultul, deși nu intră în cadrele unor spicuiți ca acestea, am amintit cât este de accentuat rolul său în activitatea preoțească a păstorului de suflete și respective întru mântuirea omului păcătos.

Acum, ca discipline în școlile teologice, cântarea bisericească și tipicul, pe urma importanței lor religioase, se îndreptătesc la un loc de frunte. Căci revenind la cult, constatăm că astăzi un lucru este cert: *dacă vârtejul diverselor curente materialiste vor fi răcit avântul învățătoresc al preotului, dacă în același timp se va fi anemiat cel dirijător* (concluzia firească a slăbirii celui dintâiu), — *nu a depărtat pe preot de altar*. O slabă mângâiere, dară totuși mângâiere, și câtă vreme preotul este încă mișcat de fiorul Celuia Care este de față în chipul pâinei și a vinului pe masa sfântului altar, temere să nu avem de nimic. *O conștiință sănătoasă, chiar de ar fi adormită, poate face oricând minunii, cum face vulcanul care erumpe!*

Când dar considerațiuni de ordin teoretic, și practic reclamă toată atențiunea pentru aceste două discipline, cântarea bisericească și tipicul, putem noi oare constata o încercare meritorie spre progres în această privință, sau măcar avem dreptul de a ne aștepta la acest progres de repetite ori accentuat?

Răspunsul trebuie să fie cu atât mai afirmativ, cu cât este cert și notoriu, că *fără cult nu este religie*; și mai departe, cultul, pe cât este el edificator când se înțelege de credincioși fiind totodată un cult rațional, pe atât rostul său dispăre când se disconsideră, — care disconsiderare se repercutează asupra religiei însăși.

Se pare însă că se adevărește și aici afirmația, că trăim în secolul tuturor surprizelor! O mișcare, având caracter cu atât mai surprinzător, cu cât pare a avea adepți și între ostașii Bisericii, tinde să întunece și să periclitizeze viitorul acestor discipline de ordin vital în structura școlilor noastre teologice!

Cântării bisericești și tipicului se pare a se aplica în școlile teologice tratamentul *obiectelor auxiliare* din școlile laice, pe când cântarea bisericească și tipicul în școlile teologice sunt de ordin cardinal, obiecte principale.

Concluzie: Cântarea bisericească și tipicul — după însemnătatea lor — trebuie să aibe

caledră cu caracter principal, ocupată de profesori bine calificați, — ceace nu numai propunătorului i-ar da autoritatea cuvenită înaintea tineretului, ci și acesta s'ar sili ca să-și câștige cunoștințele necesare unui bun preot liturgisitor, păstor de suflete. În caz contrar profesorul propunător nu se va bucura de considerația necesară nici în corpul profesoral, nici înaintea tinerimii carea va trata și va considera aceste obiecte ca unele cari se pot neglija.

(Sfârșit)

Predică pentru Duminica XXX după Rusalii.*)

„Cel ce mă iubește pe mine poruncile mele le păzește. (Ioan 14, 24)

Iubiți Creștini,

Sfântul evangelist prin cuvintele auzite la sfânta liturgie de azi ne arată cum a fost ispitit Domnul nostru Iisus Christos în calea Sa spre Ierusalim de un boier evreu, care cu cuvinte lingușitoare s'a apropiat de Mântuitorul și L-a întrebat, zicând: „*Învățătorule bune, ce voi face să moștenesc viața de veci?*“ Dumnezeuescul Mântuitor, văzând lingușirea acestuia și cunoscându-i intenția, — după ce îl dojenește pentru lingușire, îi zice: „*Poruncile știu: să nu fi desfrânat, să nu ucizi, să nu furi, să nu fi mărturie mincinoasă. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta*“. Iar el a zis: „*Toate acestea le am păzit din tinerețile mele*.“

Cunoscând Mântuitorul foarte bine oamenii de felul acestuia, cari toate le făceau numai pentru a fi lăudați și preamăriți de contemporanii lor și voind a-i da pe față fătarnicia, îi zice: *Încă una îți lipsește: toate câte le ai vinde-le și le imparte săracilor și vei avea comoară în cer și vino urmează mie*“. „*Iar el auzind acestea s'a întristat*“. Și nu fără motiv! Prima oară a văzut că fătarnicia lui a fost demascată înaintea popoului, care până atunci îl lăuda și admiră pentru niște fapte, cari izvorau numai din dorul de mândrie și nu din vre-o sinceritate curată. Al doilea motiv al întristării aceluia era că Mântuitorul îi arătase acestuia și mulțimei care îl ascultă că nu e bine, nu e frumos, nu e plăcut nici lui Dumnezeu că cineva, fiind chiar „*bogat foarte*“ să caute să-și mărească stima și vaza, să se ridice până la cea mai înaltă treaptă socială prin amăgire.

Am văzut că fericirea cerească se poate dobândi prin împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Dar tot prin cele spuse boierului acestuia de Domnul nostru Iisus Christos vedem, că o ade-

*). Rostită în Duminica din 30 Noembrie a. e. în biserica catedrală

vărată împlinire a poruncilor dumnezeiești se poate realiza numai atunci, dacă sufletul nostru nu este amețit de mândrie, nu este întunecat de fățarnicie și nu suntem copleșiți de egoismul animalic, care face ca centrul preocupărilor noastre să fie numai interesul nostru personal. Ca poruncile dumnezeiești să se împlinească într-adevăr, se cere ca iubirea adusă în lume de dumnezeescul Mântuitor să fie izvorul, imboldul și puterea care naște sentimentele necesare și ne ajută ca prin faptele noastre cele bune să binecuvântăm pe Domnul.

Să ne ocupăm deci puțin în aceste clipe cu darul dumnezeesc ce-l numim iubire sau dragoste creștină.

Iubiți Creștini,

Dumnezeu întru nemărginita Sa milă și necuprinsa Sa bunătate în trei chipuri ne ajută ca să ne realizăm fericirea și mântuirea noastră. Prin darul credinței, ajutați și de schinteia divină a minții noastre cunoaștem pe Dumnezeu, voința Sa și ne înțelegem datorința față de prea-bunul nostru Părinte ceresc. Prin nădejde ni se întărește încrederea și ne câștigăm asigurare neclintită în adevărul, bunătatea și mila dumnezească. În fine al 3-lea dar ceresc este dragostea, care revărsându-se în sufletele noastre, ne îndeamnă și ne dă putere ca cu întreaga noastră ființă să fim todeauna gata să împlinim poruncile lui Dumnezeu, săvârșind astfel de fapte, cari sunt spre lauda și mărirea lui Dumnezeu, cari servesc la ușurarea greutăților vieții aproapelui și la fericirea noastră pământească și cerească. Între aceste 3 daruri, după cuvintele s. Ap. Pavel (I. c. 13, 1-3) iubirea este care le covârșește pe toate acestea, este virtutea cea mai principală. Celelalte 2 daruri dumnezeiești credința, nădejdea sunt virtuți cari trebuie omul să le realizeze cât este în viață, după moarte nu mai e nevoie de credință, deoarece pe Dumnezeu îl vom vedea, numai e necesară nici nădejdea, deoarece vom fi ajunși la Dumnezeu. Dragostea dimpotrivă nu este niciodată de prisos; „fiind Dumnezeu dragoste,“ ea este vecinică și numai ea va rămânea ca formă necesară de viațuire lângă Dumnezeu.

„*Dragoste este Dumnezeu*“ și această dragoste dumnezească a produs cerul și pământul cu toată podoaba lor. Această dragoste este izvorul ordinii și frumuseții din natură; din dragoste bunul nostru Părinte ceresc nu numai se îngrijește de toate făpturile, ci a trimis și pe Fiul Său, pe Domnul nostru Iisus Christos, ca ridicându-ne din osânda păcatului, să restabilească

între Dumnezeu și om adevărata legătură ce trebuie să existe între părinte și fii.

Prețul dragostei trebuie să fie dragoste. În chipul acesta cuprinzând nemărginita bunătate a lui Dumnezeu, lață de noi, cade-se ca și noi asemenea să iubim pe Dumnezeu „*din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul nostru*“. Iubind în chipul acesta pe Dumnezeu, vom împlini cea mai mare poruncă creștină, care stă la baza întregii legi. Prin dragoste, fiind Dumnezeu dragoste, ajungem la unirea cu Dumnezeu, căci un suflet pătruns de acest dar ceresc, își află cea mai mare fericire în preamărirea lui Dumnezeu și se silește din răspuțeri ca prin viața sa să nu supere pe cel mai mare binefăcător al său. Omul, care într-adevăr își cunoaște menirea sa pe pământ, caută ca dragostea datorită lui Dumnezeu să nu fie întunecată nici de egoism, care stă la baza conservării individuale, nici de măriri deșarte și nici de bunurile și plăcerile pământești. Pentru acela, imboldul și motorul tuturor datorințelor sale pământești este dragostea către Dumnezeu. Această dragoste divină, curată și înălțătoare dă putere mamei să-și pună viața pentru fiii săi, aceasta ajută părintelui să aducă ceea mai mare jertfă pentru îngrijirea celor scumpi lui. Această dragoste este puterea care topotește ghița de pe inimile noastre și ne îndeamnă, ca deschizându-ne sufletul, să alinăm durerile celor suferinzi, să îngrijim de cei neputincioși, să ajutăm pe cei lipsiți și să iertăm pe cei ce ni-au greșit. Ea a fost și este cel mai curat îndemn al luptei, suferințelor jertfirei de sine pentru realizarea lucrurilor mari, de interes obșteșc. Ea ne face și viața plăcută și fericită, căci, după cum spune sfântul apostol Pavel, individul și societatea pătrunsă de acest dar ceresc: „*îndelung răbdă, se milostivește, nu pismuește, nu se semește, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale... se bucură de adevăr*“ (Cor. I. 12, 4—6). Aceștia sunt cei ce într-adevăr împlinesc poruncile lui Dumnezeu, căci dragoste au.

Vai însă de oamenii și societatea aceea, cari amețiți de grijele, poștele și plăcerile deșertăciunilor pământești, rămân nemșecați la multele daruri ce Dumnezeu revărsă asupra noastră. Pentru aceștia rămâne ceva străin, necunoscut dragostea către Dumnezeu, cât și cea către aproapele.

Iubiți Creștini,

Ca urmare la cele auzite, datori suntem toți să sădim, să cultivăm și să practicăm virtutea dragostei creștine, căci aceasta este în primul rând baza adevăratei fericiri pământești

și creștii. Poate cineva să cugete întru sine: frumoasa și folositoare este această virtute, dar, vai, cât de ușor poate omul să alunece.

Ca răspuns la aceasta, să vă istorisesc următoarea întâmplare: În Africa un Englez era proprietarul unei mari plantații. Acesta, între alții, avea angajat ca servitor un negru, care era foarte trândav. S'a întâmplat ca Englezul acela avea să aranjeze niște afaceri mari foarte urgent cu un comerciant dintr'o localitate vecină. Scrie o epistolă și trimite servitorul cu ea. După un timp oarecare acela se reîntoarce și văzându-l stăpânul îl întreabă: ai dus epistola? Servitorul îi spune că nu, căci n'a putut să treacă peste un râu. Stăpânul indignat de neglijența acestuia, zice: „de ce n'ai chemat luntrașul să te treacă râul?“*) Așa este și cu noi. Sunt multe lucruri ce ni se par nerealisabile. Mai mare însă de cât slăbiciunea și neputința noastră este iubirea lui Dumnezeu. Să cerem deci, să alergăm și în privința aceasta la ajutorul și mila cerească.

Pătrunși de aceste cugete și simțiri, în dorința de a ne îmbrăca înaintea s. Serbători ce cu atâta bucurie le așteptam în haina sufletească bineplăcută lui Dumnezeu, să cădem și să ne rugăm la Christos, ca prin revărsarea Duhului Sânt să întărească în sufletele noastre darul adevăratei dragoste creștine, izvorul fericirii noastre temporale și vecinice. Amin!

Prof. D. Soceneanțu.

• Marginale.

(V. Gan: Memoriile unui duhovnic)

de: A. U. D.

Da, creștinismul este religia cea mai sublimă, cea mai ideală, cea mai perfectă, etc., dar prin toate notele ei, ea nu se poate înstăpâni în activitatea omenească, ca un principiu activ și normativ, fiindcă abisul dintre idealul moral și religios, atât de eteric și dintre structura psiho-fizică a omului, e inevitabil; — e un banal expedient al unor capete superficiale prinse în fășile meschinului.

Creștinismul nu este un șablon filozofic de viață ce nu s'a văzut trăit cât de anemic, ci e viața însăși, — viața dumnezeescului Fi. Christos, întemeietorul creștinismului, i-a dat expresia vieții, cu tot aplombul unei norme posibil de urmat, bine înțeles, printr'o pregătire sufletească prealabilă. Toate trebuiesc luate dela început, sistematic și metodic și vor duce

la rezultat. Atât marile cât și micile revoluții, spirituale și sociale, se realizează inconștient; dar, printr'o lentă și progresivă consecvență.

Conjecturile sociologilor și economiștilor, sesizați de aspectul crizei mondiale, explică acest fenomen prin punctul lor de vedere, ajungând la soluții ca acestea: 1. cauza trebuie căutată în colectivizarea producțiilor; 2. în supraproducție și concentrarea lor în mâna unor persoane singuratice, ajungându-se astfel la crearea clasei proletare și a șomerilor.

Resortul primar al crizei, trebuie căutat altundeva, în anarhia și criza sufletească, în dezechilibrarea spirituală mondială. Economicul poate fi numai un factor în angrenajul determinantilor crizei, nu fatum-ul ei.

În contra tuturor celor de mai sus, opunem ca o replică, cartea „Memoriile unui duhovnic“. Rezolvarea crizei nu e posibilă, până ce nu se rezolvă criza și imobilitatea spirituală, până ce nu se clarifică aspirațiile ideale ale sufletului, precumpănind ele în viață. Cartea citată, ne servește de argument real, fiind chiar imaginea fidelă a unei activități pastorale, misionare active a unui preot, care a realizat, oarecum, în miniatură „împărăția divină“, în micul sat Nevoieși.

„Memoriile unui duhovnic“ e un roman pastoral, e confesiunea unui preot, care s'a străduit o viață întregă să înfrunte obstacolele puse în calea înfăptuirii operei: regenerarea enoriașilor. Din orice mijloc pus în serviciul său pastoral, putem scoate o regulă pentru activitatea pastorală a orăruia preot. E un ghid pastoral.

Sufletul preotului Vasile Gan, s'a făcut harfă răsunătoare a tuturor aspirațiilor și nevoilor enoriașilor, fiindu-le normativ în toate împrejurările, căci rostul preotului e de a fi focarul, călăuză credincioșilor prin oceanul viitor al vieții, îndreptându-i spre limanul credinței și moralității „Nota esențială a caracterului preoțesc trebuie să fie interesul ce-l manifestă pentru toate cauzele bune din comună, irelevant că dece natură“.

„Memoriile unui duhovnic“, poate servi de manual practic în activitatea pastorală a tuturor preoților; iar celor ce sunt sceptici în privința posibilității de înfăptuire a creștinismului și de anihilare a asperităților animalice, în scopul creerii armoniei sociale, a păcii și bunei învoiri dintre oameni, le punem în față cartea de mai sus, ca o realitate actuală, ce sfidează toate imputările neîntemeiate adresate creștinismului.

*) După Spurgeon.

„Să fie lumină“

...Și fără formă și deșert era
Pământul; și întunec era peste
fața adâncului și spiritul lui
Dumnezeu se purta deasupra
apei. Și Dumnezeu zise: Să fie
lumină și fu lumină.
(Geneză I, 1—4)

Vazu al lumii haos, întinderea săracă,
Și zise Creatorul, — lumină să se facă...
Și îndată ca prin farmec, lumini de ochi albaștrii
Avură soare, — lună și mii de aștrii.

Din întunec codrii, ... eșiră în culori
Și funduri de oceane sclipiră de comori
Cumplita noapte-adâncă își dete 'nsfârșit duhul
Și vulturul cu prada, tipând... tăe văzduhul

Și feriga, — stejarul, cu seculare arcuri,
leșiră la lumină..... și nufărul pe lacuri....,
Surâse, dragălaș! — Se clătina cocoarea,
În depărtări... în triluri cântă privighetoarea.

Cărări întunecate de 'ntunecată lume,
Și solitare vărfuri, ce-ascund tristeți postume,
În clipa când Cuvântul căzu în văi, ... pe creste,
Deodat 'lumiņa nouă, țâșni ca din poveste.

Un paradis ca'n basme era acum Pământul,
Pe toate le schimbase, — Puterea și Cuvântul,

Ascunsă cucușia, țipă odată'n van
Înlăi prevestitoarea, căderii lui Adam.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

ȘTIRI

Locale.

Sâmbătă, serbătoarea Sfântului Mare Ierarh Nicolae, s'a celebrat în biserica catedrală, la sfânta Liturgie parastas pentru marele și bunul, fericit episcop Nicolae Popea. Parastasul a fost oficiat de P. O. D. Protopresbiter Andreiu Ghidiu preotii Liviu Cornean și Petru Banca și diaconul Pavel Bogoevicu.

După masă s'a ținut șezătoarea societății ortodoxe a femeilor din Loc. A vorbit pâr. protodiacon Prof. Ioan David despre sărăcia fericitoare. Cuvântarea liberă, deosebit de atrăgătoare, a fost ascultată cu mult interes.

Duminecă, în cadrele șezătorilor aceleași zeloase Societăți a conferențiat pâr. Prof. Gheorghe Noaghea. Conferențiarul, și-a ilustrat espunerea despre invidie cu exemple vii din istorie, ceea ce a plăcut cu deosebire publicului ascultător.

În ambele serbători a cântat Corul Catedral.

Hirotoniri. Prea Sfințitul Episcop a săvârșit zilele acesteia următoarele hirotoniri: Pavel Bentură paroh pentru Giurgova, Ioan Voin paroh pentru Sichevița și Tiberiu Șuta paroh pentru Rudăria.

Luni. A doua conferință a extensiunii universitare a ținut-o dl profesor Alexandru Lapedatu, fost ministru. „Abdicarea lui Cuza Vodă“, a fost prezentată publicului numeros și atent în lumina celor mai obiective dovezi. În ritmul întâmplărilor din jurul unirii celor două Principate el este o notă desăvârșitoare a armoniei lor. Săvârșeste o seamă de reforme imperioase, cu riscul de a-și pierde popularitate, partizani și chiar prieteni; reformele acestea, parte pregătitoare la definitivă unire, parte de altă natură nu puteau fi lăsate în grija prințului de mai târziu. Cuza, la alegerea sa a ținut să facă diverse promisiuni și legăminte, că puterea ce deține el este numai provizorie, și de îndată ce dezideratul Divanului ad-hoc privitor la Prințul străin s'ar înlăptui, el depune puterea, ce înțelegea să o dețină ca pe un depozit numai. Deși sprijinit de hoieri la început, aceștia se depărtară de el în urma reformelor sale liberale. Reforma agrară îndepărtează de el partidul conservator, iar Statutul dela 1864 pe cel liberal care vede primejduite fragedele forme de viață constituțională. Cu Cuza rămâne însă poporul, care votează prin plebiscit statutul lui personal. Dar părăsindu-l factorii politici, și în urmă chiar și prietenul său de muncă, Kogălniceanu — pe urma unor intrigi a camarilei dela Curte — Cuza e silit să abdice în împrejurări desagreabile și nepotrivite cu domnia acestui bărbat.

Abdicarea lui Cuza s'a întâmplat în 11 Februarie 1866.

„**Buget de sacrificiu**“. Așa i se zice bugetului statului pe 1931. Pentru a da dovadă de cea mai deplină solidaritate cu Națiunea, în aceste vremuri de adevărat sacrificiu, M. Sa Regele Carol II printr'o scrisoare adresată Dlui prim-ministru G. G. Mironescu a cerut ca să se studieze modalitatea reducerii bugetului Casei Regale cu 22%. Exemplul edificator al Suveranului ar putea fi imitat de multă lume?

Dintr'o scrisoare a unui pastor reformat din Rusia. Viața bisericească este, din nou, ceva mai bună. Persecuția s'a mai îndulcit. Se poate din nou respira. Însă aceasta va ține mult? Viitorul este amenințător, nu numai în urma împrejurărilor din afară defavorabile, ci în urma vieții religioase a Bisericilor însăși! Tineretul dela orașe este pierdut pentru Biserică. O generație de ateii este într'adevăr în formație. Nimic nu poate opri această mișcare, căci toată puterea, tot dreptul ne este luat, ca să putem exercita vre-o influență asupra tineretului. Și fără tineret ce poate să devină Biserica? (Luminătorul).

Pe seama locului de pelerinaj „Piatra Scrisă“ au mai donat: familia Nemoian din Petnic și familia Chiticean din Mehadia 100 lei, apoi Petru Angelescu și Alexandrina Aramă din Târgoviște, 100 lei, cari sume s'au primit cu mulțumită, predându-se destinațiunei.

Germania are cei mai mulți șomeri. Pe 1 Decembrie statistica oficială a șomajului indică cifra de 3 milioane 762 mii muncitori fără lucru în Germania. Aceeaș statistică în Anglia arată 2 milioane 305,639 șomeri. După datele oficiale numărul șomerilor în Anglia a crescut într'un singur an cu peste un milion!

A apărut și se găsește de vânzare la Librăria diecezană „Astrala Caransebeș“, cuprinzând impresiile unui martor ocular, precum și cele mai importante discursuri ce s'au rostit. Prețul 10 Lei.

CONCURS.

Consiliul parohial din Doclin escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei vacante de clasa a II-a din *Doclin*, protopresbiteratul Bocșa-montană cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană” din Caransebeș.

Emolumentele:

1. Una și jumătate sesiune parohială și două intravilane, după cari alesul preot are să supoarte toate sarcinile publice.

2. Stola uzuată.

3. Alte venituri accidentale din parohie.

4. Alegândul preot este îndatorat a catichiza la școlile din loc, fără altă retribuție din partea comunei bisericești.

5. Casă parohială nu este, deci alegândul preot să va îngriji însuși de locuință.

Reflectanții cu calificarea în regulă să-și înainteze peticțiile de concurs, adresate consiliului parohial din Doclin — Prea Onoratului oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană și să se prezinte în vre'o Duminecă sau serbătoare cu știrea protopresbiterului tractual în biserică noastră spre a-și arăta dexteritatea în cele bisericești, dar la nici un caz în ziua alegerii.

Doclin din ședința consiliului parohial ținută la 24 August 1930.

Pavel Drăgan m. p.   **Efrem Tismanariu** m. p.
preș. cons. par.   3—3   notar adhoc.

În conțelegere cu mine: *Petru Jeremia*, adm. ppterat.
Nr. 5769 B ex 1930.

Acést concurs se publică cu aceea, că în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim §-lui 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei conzistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoarea de concludz sinodal cu concludz Nr. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preotești.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută în 5 Noemvrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

No. 1654/1930 cf.

Extras din Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea „Banca Poporală” filială în Teregova, contra urmăritului Adam Stângu și Petru Țațu din Cornereva, la cererea urmăritului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §-lor 144, 146 și 147, din legea LX din 1881, asupra imobilelor cuprinse în cf. a comunei Cornereva, din c. f. No. 2057 a comunei Cornereva, înscrise ca proprietatea lui Adam Stângu, întreagă parcela „Chica” 2 jug. 42 stj. p. livadă în preț de 8000 Lei, întreagă parcela „Chica” 831 stj. p. în preț de strigare de 1000 Lei, întreagă parcela Strughesca, de 1336 stj. p. în preț de strigare de 1500 din c. f. 725 a comunei Cornereva, porțiunea lui Petru Țațu, de 1¹² parte din

imobilele No. top. 565, Dosu Studeni 1 jug. 300 stj. p. livadă în preț de strigare de 500 Lei, No. top. 523, la Trimița 4 jug. 733 stj. p. livadă în preț de strigare 200 Lei, No. top. 293, Dolina grădină de 642 stj. p. în preț de strigare de 500 Lei, pentru incasarea creanței de 3000 Lei capital interese 12% dela 25 Ianuarie 1929, spese de proces și de executare de 1059 Lei, fixate până acum spese de 417 Lei, fixate acum pentru cererea de licitație. Prețul de strigare se stabilește conform § 6 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită (publicată în Mon. Oficial 152/1930) în suma fixată mai sus scăzut cu 25% conform § 2 din legea sus arătată în termen de 8 zile dela comunicarea prezentei executatului nemulțumit cu valorile fixate de creditorul urmăritor va putea arăta valorile imobilelor să ceară instanței numirea de experți pentru prețuirea bunurilor.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **17 luna Decembre anul 1930 oara 10** în casa comunală a comunei **Cornereva**. În baza art. 150 LX. din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 2/3 din prețul strigării. Art. 26 XLI 1908, și cel fixat în § 7 al Legii sus arătată.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul strigării în numerar ori săi predeia aceluși delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabil a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul cât și creditorii privilegiați și ipotecari nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți. În cazul când licitantul în baza legii perde garanția, licitantul scutit de darea garanției este dator să depună în depozit judecătoresc suma corespunzătoare garanției în termen de 8 zile dela primirea somațiunii secției cf.

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare. Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare complectării garanției.

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 10% din ziua licitației în trei rate egale la perceptoratul Teregova, caserie, pentru depozite judiciare și anume prima rată în 30 de zile, a doua rată în 60 zile cea de a treia în 90 zile socotite dela data licitației; când licitația a rămas definitivă garanția se va socoti în ultima rată.

6. Cumpărătorul este dator să plătească dările imobilului scadente după ziua licitațiunii, taxa de transcriere, cari în baza legilor existente gravează imobilul licitat.

7. Dacă în 8 zile dela ziua licitației nu se face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se face supraofertă instanța cf. va libera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul va putea lua în posesie imobilul cumpărat.

8. Instanța cf. va ordona din oficiu intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului pe numele cumpărătorului dacă licitația a rămas definitivă și dacă

cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare.

9. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație, pierde garanția, iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile socotite dela inmanuarea somațiunii dată de cf. să depoziteze judecătorește suma garanției apoi la cererea ori carei din părți instanța cf. va ordona o nouă licitație.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiilor.

Teregova, la 13 August 1930.

A. Comoroșan m. p. jud. **Ioan Bica** m. p. dir. cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. cf.

No. 1656/1930 cf.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală s. a. filiala Teregova contra urmăritului Ilie Velescu la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146 și 147. §§. 176, 185 din legea LX. din 1881, asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Luncavița din circumscripția Judecătoriei rurale Teregova pag. c. f. 820, Nr. top. 597 Tersitură 1 jug. în val. 7000 Lei, Nr. top. 413, Dealu Papușerului 500 stj. în valoare de 3000 Lei, Nr. top. 7 Cracu Stepului 650 stj. p. în valoare de 3500 Lei, Nr. top. 8 Cracu Stepului 400 stj. 1500 stj. p. Nr. top. 412 Dialu Papușerului 850 stj. p. în valoare de 4000 Lei, Nr. top. 7 Cracu Stepului 650 stj. p. în valoare de 3500 Lei, Nr. top. 8 Cracu Stepului de 500 stj p. în valoare de 1500 Lei, intravilan de 101 stj. în valoare de 10000 Lei 2/30 parte drept de moară Nr. 245 în valoare de 100 Lei proprietatea lui Ilie Velescu. Mai departe asupra imobilelor înscrise în c. f. Nr. casei 98 pag. 188 a comunei Luncavița Nr. top. 5 Cracu Stepului 1 jug. în valoare de 7000 de Lei proprietatea lui Ilie Velescu mai departe asupra imobilelor înscrise în c. f. Nr. pag. 1189 a comunei Luncavița Nr. top. 413, Dialu Papușerului 500 stj. p. în valoare de 3000 Lei, în fine Nr. top. Dialu Papușerului 400 stj. p. în valoare de 2500 Lei proprietatea lui Ilie Velescu și în fine asupra porțiunei de 1/12 de sub B, 7, a lui Simion Fiat din imobilele înscrise în c. f. Nr. casei 60 pag. 120 a comunei Luncavița, intravilan 100 stj. p. în valoare de 2000 Lei, Nr. top. 44 Vertoape 2 jug. în valoare de 1000 Lei și top. 777 Tersitura 1550 stj. p. în valoare de 500 Lei și Nr. top. 841 Fața Cerbului 2 jug. 1000 stj. p. pentru încassarea creanței de 6000 Lei capital interese de 12%, dela 5 Ianuarie 1929 spese de proces și de executare de 707 Lei fixate până acum spese de 696 Lei fixate acum pentru cererea de licitație precum și pentru încassarea creanței de 814 Lei capital și accesorii a lui Stoica Fiat, de 8750 Lei a Pervovanei, de 8000 Lei a lui Simion Fiat, prețul de strigare se stabilește pentru fiecare imobil în parte valoarea îndusă mai sus minus 25%, conform art. 6 din legea pentru unificarea unor dispoziții referitoare la executarea silții. Conform art. 2 din această lege în termen de 8 zile dela comunicarea prezentei publicațiuni urmăritul nemulțumit cu valorile fixate de creditori va putea, arătând valorile

imobilului, să ceară instanței numirea de experți pentru prețuirea bunurilor.

Fixează termenul pentru înerea licitațiunei pe ziua de **18 luna Decemvre anul 1930 ora 9** la casa comunală a comunei Luncavița. În baza art. 150 legea LX 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut că prețul mai mic de 2/3 din prețul de strigare art. 26 XLI. 1908 și cel fixat în § 7 din legea sus arătată.

2. Cei care voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul precum și creditorii privilegiați sau ipotecari asupra imobilului nu este datori să depună garanție în calitate de licitanți la licitația imobilului grevat cu drept de ipotecă în favoarea lor. În cazul când licitantul în baza legii pierde garanția, licitantul scutit de darea garanției este dator să depună în depozitul judecătoreesc sâma corespunzătoare a garanției, în termen de 8 zile dela prituirea somațiunei secției cf.

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este datori să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare. Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare garanției.

5. Cumpărătorul e dator să plătiască prețul împreună cu interesele de 10% din ziua licitării în trei rate egale la perceptoratul Teregova, caserie pentru depozite judiciare și anume: prima rată în 30 zile, a doua rată în 60 zile cea de a treia în 90 zile socotite dela data dacă licitația va rămâne definitivă, garanția se va socoti în ultima rată.

6. Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se va face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se va face supraofertă instanța cf. va elibera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat.

7. Instanța cf. va ordona din oficiu intabularea dreptului de proprietate asupra imobilului pe numele cumpărătorului dacă licitația a rămas definitivă și dacă cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare.

8. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație pierde garanția iar licitantul scutit de garanță este dator ca în 8 zile socotite dela inmanuarea somațiunei dată de cf. să depoziteze judecătorește suma garanției apoi la cererea oricărei părți instanța cf. va ordona o nouă licitație.

Deciziunea prezentă se va comunica interesaiilor.
Teregova la 13 Septembrie 1930.

A. Comoroșan m. p.
judecător.

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Obiecte bisericesti dela cele mai renumite fabrici au sosit și se află de vânzare la Librăria Diecezană, Caransebeș.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○   cultul bisericii noastre dreptmăritoare.   ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

FABRICA

cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.

Calendarul Românului

Pe anul comun dela Christos 1931.

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Cuprinde 224 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 30.

Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană din Caransebeș.